
Bertók László

HA BENNED VAN MÁR AZ EGÉSZ

Mit viszel magaddal ha már
mint lépcsőházi nevetés
mint mikor nyitva a határ
ha benned van már az egész

hova lesz a világ ha kész
és futsz mert visszakiabál
és ahány ablak annyi rés
de sehol amit mondanál

miért megy akkor is ha áll
ha csupán csak integetés
bent a titokzatos kvazár
kint a csillaggal teli prés

mire föl a nehézkedés
ha röplhatsz mint a madár?

MINT A KÖZÖS LOVON A SEB

A személyes időn belül
a még személyesebb terek
a szem a száj az orr a fül
az indulat a képzelet

a röghöz kötött végletek
s az egész ahogy elröpl
mint a közös lovon a seb
mint a semmi között az úr

a véletlen hogy sikerül
a szavak amik keresek
a kimondani hogy legyűr
a fölfogni hogy vele egy

a senkit sem váltani meg
az élni menthetetlenül.